

РЕШЕНИЕ

№ 17976

гр. София, 27.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав, в
публично заседание на 08.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **6556** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „ЧАИРИТЕ“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя Й. Г. Г., чрез адв.В. М., срещу Решение №ПИ-175/17.06.2024 г., издадено от зам.изпълнителния директор на ТД на НАП – С., с което е отхвърлена жалбата на дружеството срещу Разпореждане № С240022-137-0004469/27.05.2024 г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП-С., с което е отказано погасяването по давност на публични задължения по изп.д. № 22150023090/2015 г.

В жалбата се твърди, че процесното решение е неправилно, немотивирано и издадено при неправилно тълкуване и приложение на материалния закон. Твърди се, че давността по изпълнителното дело не е била прекъсвана и не е била спирана, поради което описаните в разпореждането задължения са погасени по давност. С оглед изложеното се моли съдът да уважи жалбата и да отмени решението на директора на ТД на НАП С..

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява от адв. М., която поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски, съгласно представен списък.

Ответникът – Директор на ТД на НАП – [населено място], се представлява от юрк. В., която оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 57 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Срещу „ЧАИРИТЕ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е образувано изпълнително дело №22150023090/2015 г. за принудително събиране на установени и изискуеми публични задължения във връзка с подадени данъчни декларации.

На основание чл. 221 от ДОПК е издадено съобщение за доброволно изпълнение, с което е образувано изпълнително дело под №023090 от 2015 г., като към дата 26.02.2015 г. размерът на задълженията е 9347,64 лв. Няма данни по административната преписка за неговото връчване на дружеството.

Издадено е Разпореждане за разпределение с изх. №С170022-125-0256524/ 12.09.2017 г., с което е извършено разпределяне на постъпила от дружеството сума в размер на 3 000,00 лв.

На основание чл. 217, ал. 2 от ДОПК е издадено Разпореждане с изх. №С170022-105-0193549/12.09.2017 г., с което са присъединени публични задължения в общ размер на 31616,92 лв.

На 25.09.2017 г. е извършено разпределение на постъпила сума в размер от 3 500,00лв., за което е издадено Разпореждане с изх. №С170022-125-0268907/25.09.2017 г.

На основание чл. 202, ал. 1 във връзка с чл. 215, ал. 1, т. 1 от ДОПК е издадено запорно съобщение с изх. №С170022-003-0244036/29.09.2017 г. до УниКредит Булбанк, с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, вложени вещи в трезори, съдържание на касети, както и суми, предоставени за доверително В управление на дружеството в размер на 36 848,83 лв., обезпечаващи задължения към 29.09.2017 г., от които главница в размер на 29 517,66 лв. и лихва в размер на 7 331,17 лв.

На основание чл. 202, ал. 1 във връзка с чл. 215, ал. 1, т. 1 от ДОПК е издадено запорно съобщение с изх. №С170022-003-0244037/29.09.2017 г. до БНП П. С.А. - клон С., с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, вложени вещи в трезори, съдържание на касети, както и суми, предоставени за доверително управление на дружеството в размер на 36 848,83 лв., обезпечаващи задължения към 29.09.2017 г., от които

главница в размер на 29 517,66 лв. и лихва в размер на 7 331,17 лв.

Постъпили са отговори на заповни съобщения, като УниКредит Булбанк и БНП П. С.А. - клон С. посочват, че „ЧАИРИТЕ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] не са техен клиент. Следователно обезпечителната мярка, наложена с гореситираните постановления, не може да произведе своето действие и същата не е ефективна.

На 05.08.2019 г. е издадено Разпореждане за присъединяване с изх. №С190022-105-0256340, с което са присъединени вземания с вискател Национална агенция за приходите в общ размер на 10 643,17 лв.

На 05.08.2019 г. е издадено Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С190022-022-0066184/05.08.2019 г., с което на „ЧАИРИТЕ“ ЕООД е наложена обезпечителна мярка запов върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, съдържание на касети, както и суми, предоставени за доверително управление на дружеството в размер на 61 542,25 лв., както и запов върху притежаваните от дружеството ценни книжа, наоходящи се в ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ АД. Издадено е Заповно съобщение с изх. №С190022-003-0065145/05.08.2019 г. до ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ АД, с което е наложен запов върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, вложени вещи в трезори, съдържание на касети, както и суми, предоставени за доверително управление на дружеството в размер на 61 542,25 лв.

Във връзка с горното от ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ АД е постъпил отговор с изх. №1114/34438 от 07.08.2019 г., в който е изложено, че към датата на запова - 06.08.2019 г. наличността по сметките на дружеството не е достатъчна за покриване на посочената в заповното съобщение сума. Посочва се също, че „ЧАИРИТЕ“ ЕООД нямат предходно наложени запови.

На 07.06.2023 г. към дружеството е изпратено искане за предоставяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице с изх. №0230022-007-0004806/07.06.2023 г., с което от същото се изискват писмени обяснения, декларации и справки.

С Разпореждане за присъединяване с изх. №0230022-105-0211673/07.06.2023 г. Национална агенция за приходите е присъединен вискател за публични вземания в размер на 2179,45 лв. към момента на издаване на същото.

На 07.06.2023 г. с изх. №0230022-022-0039969/07.06.2023 г. е издадено Постановление за налагане на обезпечителни мерки, с което на „ЧАИРИТЕ“ ЕООД се налага обезпечителна мярка запов върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и постъпващи суми по платежни сметки, открити при

ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ АД.

С изх. №С230022-003-0034247/07.06.2023 г. е издадено Запорно съобщение до ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ АД, с което е наложена обезпечителна мярка запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити на дружеството в размер на 73 385 лв.

В постъпил отговор на запорно съобщение от ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ АД с изх. №31238 от 13.06.2023 г. се посочва, че запорът е наложен на дата 08.06.2023 г. и са налице предходно наложени запори.

Извършени са две посещения на посочения адрес за кореспонденция с дружеството, а именно на 07.06.2023 г. и на 20.06.2023 г., за което са съставени и съответните протоколи със следните номера: №С230022-026-0030921/07.06.2023 г. и №С230022-026-0034210/ 20.06.2023 г. И при двете посещения не е осъществен контакт с представляващия дружеството.

Издадено е и Съобщение по чл. 32 във връзка с чл. 33 от ДОПК с изх. №0230022- 126-0001843/22.06.2023 г. Същото е публикувано на 22.06.2023 г. е свалено на 07.07.2023 г.

На 09.05.2024 г. в ТД на НАП – [населено място] е постъпило заявление , с което се иска да бъдат погасени по давност публични задължения по изпълнителното дело.

Във връзка с така постъпилото заявление, публичният изпълнител, след анализ на посочените задължения, е издал Разпореждане № С240022-137-0004469/27.05.2024 г., с което е отказано прекратяването на принудителното изпълнение за събирането на вземанията, фигуриращи в изп.д., представляващи публични задължения по ЗДДС, декларации обр.6 за ЗО, ДОО и ДЗПО, както и декларации по ЗКПО за период от 2014 г. до 2018 г.

Разпореждането било оспорено пред директора на ТД на НАП – [населено място], който с Решение №ПИ-175/17.06.2024 г. е отхвърлил жалбата и е потвърдил разпореждането, издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място].

Административен съд София-град, III отделение, 57 състав, при така установената фактическа обстановка преви следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Решение №ПИ-175/17.06.2024 г. на директора на ТП на НАП – [населено място] е връчено на упълномощено лице на 19.06.2024 г., видно от известието за доставяне на лист 64 от делото. Жалбата е депозирана пред АССГ на 28.06.2024 г., от надлежна страна, в законоустановения срок

и при наличието на правен интерес, с оглед на което, съдът я намира за ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – и. д. директор на ТД на НАП – [населено място], в рамките на законовите му правомощия по чл. 267 от ДОПК. Същият е оправомощен за тази длъжност съгласно заповед № 1149/15.04.2024 г. на изпълнителния директор на НАП, Р. С. /л. 112/. Решението е издадено при спазване на изискването за форма и на административнопроцесуалните правила за издаването му, поради което не страда от пороци, водещи до неговата нищожност. От компетентен орган е издадено и Разпореждане № С240022-137-0004469/27.05.2024 г., съгласно представените по делото доказателства.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

По настоящото дело не е налице спор по фактите. Спорът е правен и касае прилагането на погасителната давност по отношение на публичните държавни вземания, за които е бил постановен отказ за прекратяването на принудителното изпълнение за събирането им с Разпореждане № С240022-137-0004469/27.05.2024 г.

Съгласно чл.171, ал.1 от ДОПК, публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Ал.2 посочва, че с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността.

Разпоредбата на чл.172, ал.1, 2 и 3 от ДОПК посочва, че давността спира: 1. когато е започнало производство по установяване на публичното вземане - до издаването на акта, но за не повече от една година; 2. когато изпълнението на акта, с който е установено вземането, бъде спряно - за срока на спирането; 3. когато е дадено разрешение за разсрочване или отсрочване на плащането - за срока на разсрочването или отсрочването; 4. когато актът, с който е определено задължението, се обжалва; 5. с налагането на обезпечителни мерки; 6. когато е образувано наказателно производство, от изхода на което зависи установяването или събирането на публичното задължение. Давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение. Ако актът за установяване бъде

отменен, давността не се смята прекъсната. От прекъсването на давността започва да тече нова давност.

В конкретния случай публичните задължения на жалбоподателя са установени и се отнасят за корпоративен данък за периода 01.01.2013 г. – 31.12.2013 г. и по данъчни декларации за периода 01.01.2014 – 31.12.2018 г.

За задълженията, които е следвало да бъдат доброволно погасени през 2014 г., давностният срок започва да тече от 01.01.2015 г. и изтича на 01.01.2020 г., като аналогично се определя давността и за останалите данъчни периоди.

Видно от приложените по делото документи, преди изтичането на 5 - годишния давностен срок за задълженията по декларациите обр. 6 и по ЗКПО давността е била спряна по смисъла на чл.171, ал.1, т.5 от ДОПК, с издаването на ПНОМ № №С190022-022-0066184/05.08.2019 г. От съдържанието му се установява, че на дружеството е бил наложен заповор върху налични и постъпващи суми по всички банкови сметки в размер на 73 385 лв. по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД.

Съгласно чл.202, ал.1 от ДОПК заповорът на налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в посочената търговска банка се счита за наложен от часа в деня на връчване на заповорното съобщение на банката. Видно от приложените доказателства по преписката е налице отговор на заповорното съобщение, с което НАП се уведомява за датата, на която обезпечителната мярка е ефективно наложена – 06.08.2019 г. Ирелевантно в конкретния случай е обстоятелството дали по сметката е имало наличност и авоари за обезпечаване на вземанията, както и дали ПНОМ е било връчено на задълженото лице.

В тази връзка правилно решаващият орган е приел, че по отношение всички посочени по – горе публични задължения 5-годишният давностен срок е бил спрян преди изтичането му, на основание разпоредбата на чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК. В цитираната разпоредба законодателят, освен че не е поставил изискване към вида на наложените обезпечителни мерки, не ги е разграничил и във връзка с момента на налагане – дали са наложени преди образуването на изпълнително дело или след това. Поради което заповорът на длъжника, като вид обезпечителна мярка, също осъществява хипотезата на разглежданата правна норма. Правилни са и изводите на решаващия орган, че за съответните публични задължения не е изтекъл и абсолютният 10-

годишен давностен срок., с оглед на § 29, т.1 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с Решение на НС от 13.03.2020 г., чиито съображения съдът не намира за необходимо да преповтаря.

С оглед на горното съдът намира, че оспореното решение е законосъобразно, постановено при спазване на процесуалните правила и в съответствие с материалния закон и следва да бъде оставено в сила, а жалбата следва да се отхвърли като неоснователна и недоказана.

Следва да се отбележи, че въпреки правния резултат по настоящото дело, за жалбоподателя е налице правната възможност отново да подаде заявление до съответния публичен изпълнител по реда на чл.173 от ДОПК.

При този изход на спора и с оглед заявената претенция на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Воден от горното и на основание чл. 268 от ДОПК , Административен съд София-град, III отделение, 57 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЧАИРИТЕ“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя Й. Г. Г., чрез адв.В. М., срещу Решение №ПИ-175/17.06.2024 г., издадено от зам.изпълнителния директор на ТД на НАП – С., с което е отхвърлена жалбата на дружеството срещу Разпореждане № С240022-137-0004469/27.05.2024 г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП-С., с което е отказано погасяването по давност на публични задължения по изп.д. № 22150023090/2015 г.

ОСЪЖДА „ЧАИРИТЕ“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя Й. Г. Г., да заплати на НАП – [населено място] сумата в размер на 100.00 лв./ сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 268, ал.2 от ДОПК.